

TWEEDE KERSTDAG 2019

OVERWEGING

Kerstmis roept op: Feest van licht, samen zijn, geborgenheid, lekker eten, gezelligheid. U komt hier. U krijgt twee lezingen voorgeschoteld. Waarin woorden vallen als: geselen, doden, haten. Mensen die schreeuwen en tieren. Er wordt zelfs iemand gestenigd: Stefanus. Ik schrok van deze lezingen. Wat ga ik hiermee doen op tweede kerstdag? Ik dacht meteen aan een Twents gedicht van Willem Wilmink. Iemand gaat op eerste kerstdag op verjaardagsvisite. De gasten praten over ziekte en dood: Hendrik is pas zeek west; Graad mot onder het mes. Bernard heftanthathat, want hij had te vul patat had. De bezoeker eindigt met: Wat een gezeur, man oh man. Doodziek gaaj op hoes an. Weg kerstsfeer. Ik dacht: Gaat dit vandaag ook gebeuren? Verstoren deze bijbelverhalen niet de kerstsfeer?

Wat is dat eigenlijk kerstsfeer? Welke sfeer hoort bij kerst? Wat is de diepere betekenis van kerstmis? Wat betekent kerstmis voor mij? Die vragen borrelden in mij op. Ik had geen antwoord wat resoneerde in mijn hart. Ik ging op zoek. Wat me dichter bij het wezen van kerstmis bracht, was een filmpje op Youtube. Ik vond een map met aantekeningen, teksten van de kloosterweekends bij Claudia T. en Johan M. Allereerst een filmpje op Youtube: Een beroemde Nederlandse familie maakt zich op voor de kerst. Ze vertrekken naar een kasteel in Frankrijk. Hij en zijn dochter vertellen hoe zij gaan zorgen voor een geweldige kerstsfeer: Vier grote kerstbomen van vier meter in de ontvangsthal. In elke boom 200 kerstballen, 300 lichtjes. Plus goudkleurige (rood kan niet meer in 2019) takken, bellen, veren en pauwtjes. "Pauwtjes zijn het kerstitem van 2019", vertelt de dochter. "Zoek een spray met kerstgeur. Zorg voor een wijn met je eigen naam erop", vult vader aan. "Wijn glazen met een gouden rand." Beste mensen, ik wil dit niet belachelijk maken of veroordelen. Maar het filmpje maakte me wel iets duidelijk. Ik mis hier de diepte en schoonheid van kerstmis. Het wezen. Ik mis hier het Licht dat de weg wijst ten Leven.

Nu naar de teksten van de kloosterweekends van Claudia en Johan. Het waren weekends als voorbereiding op kerst. Hier vond ik kerst, kerstsfeer. De diepte, het wezen van kerst. Iets haal ik eruit: Het LEVEN is het kostbaarste wat wij hebben ontvangen. Wat ons iedere seconde wordt geschonken. Zo maar. Niet omdat we iets geweldigs hebben gepresteerd of een supertalent hebben. We ontvangen het om niet. Kijk om je heen. Iedereen, alles heeft dit geschenk ontvangen. In alles is die scheppingskracht van het goddelijke werkzaam. In die zin zijn wij één grote familie. Alleen al daarom verdient het LEVEN onze liefdevolle aandacht. Kerstmis brengt ons dichter bij dit Geheim. Het Geheim waaruit alles voortkomt. U en ik. Alles wat leeft. Het Geheim waaraan wij Alles te danken hebben. Met Kerstmis vieren we dat we geboren zijn uit dit Geheim. Als we dit heel diep gaan beseffen, dan willen we dat alles wat leeft wordt zoals God het heeft bedoeld. Dan willen we met alles in liefde en eerbied omgaan, ook al doen we vaak het tegenover. (Jesaja: alles gestut op recht en gerechtigheid) Dan willen we dit Geheim een handje helpen. Iets teruggeven van wat wij zomaar ontvangen. Dat is leven vanuit Licht. Wat ik u toewens: dat dit Licht in ons geboren mag worden. Heb de moed om licht te zijn te midden van duisternis om je heen en in jezelf. Denk niet: Mijn licht stelt niks voor! En weet, besef dat dit Licht, dit Geheim jou nabij is. Stefanus ervoer dit zelfs op het moment dat hij werd gestenigd. Jezus zegt vandaag: Weet dat de

Vader in jullie spreekt...Beste mensen, er is een licht dat ons de weg wijst ten leven. Een licht dat jou bemint, beschermt, leidt.

Er was eens een tweeling in de buik van de moeder. Zegt de ene: "Geloof jij in leven na de geboorte? Volgens mij moet er wel iets zijn?" De ander: "Nee natuurlijk niet. Hoe kan je nu leven buiten deze zee van vruchtwater waar wij zitten? En zonder navelstreng? Dan heb je toch geen voeding! Er is nog nooit iemand teruggekeerd...Nee, deze kleine, donkere waterige plek is alles wat er bestaat." De ene: "Ik weet ook niet hoe het precies zal zijn na de geboorte. Maar ik denk dat we onze moeder zullen zien. En dat die voor ons zal zorgen." Ander: "Nee joh, ik heb nooit een moeder gezien. Dus die bestaat niet." Ene: "Ik heb haar ook nog nooit gezien. Maar af en toe als we heel stil zijn, dan hoor ik haar zingen. En dan voel ik haar hand over onze wereld strelen."